

Другари.

(Разказъ).

— Хопъ-па, хопъ! Хопъ-па, хопъ!

Голѣмиятъ, косматъ лъвъ покорно се подчинява на ржката на малката укротителка. Послушно се провира прѣзъ обръча, прѣскача прѣзъ прѣчка, разхожда се полека или бѣга на лѣво и на дѣсно, и слѣдъ това лѣга при краката на малката Жоржета и внимателно гледа въ нейнитѣ очи, като очаква нова заповѣдь.

Слѣдъ свършване на играта, малката Жоржета, поглажда нѣжно косматата грива на своя другаръ, чевръсто излиза изъ клѣтката и побѣгва По-право, тя съ удоволствие би останала тамъ и цѣла нощъ, като знае, че дома я чакагъ само караница и мѣрjene.

Жоржета е сираче. Майка си тя не помни, а баща ѝ, **якробатъ** отъ цирка, прѣди двѣ години е падналъ отъ конь и умрѣлъ.

Една далечна нейна роднина, която е прислужвала въ цирка я прибира.

Когато баща ѝ билъ живъ, макаръ и да не я галѣлъ много, Жоржета е живѣла по-добрѣ, отколкото сега, при леля си. Макаръ и малка, леля ѝ е заставяла да работи по-вече отъ колкото трѣбва. И още по-тежкъкъ щѣше да бѣде нейниятъ животъ, ако не бѣше лъвътъ Неро.

Неро е старъ приятель на Жоржета. Тя го обича отъ все сърдце. Съ него дѣли скърби и радости и се мжчи да се скрие въ неговата клѣтка, щомъ започне да вика господарката ѝ.

* * *